

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Holger Danske.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429415706240/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Bedstefader sagde, det var saudit. Og mens den Gamle sad og fortalte, saa snittede han paa et stort Træbillede, det skulde forestille *Holger Danske* og stilles forud paa et Skib, for den gamle Bedstefader var Billedsnitter, og det er saadan en Mand, som skjærer ud til Skibenes Gallioner, efter som hvert Skib skal kaldes, og her havde han udskåret *Holger Danske*, der stod saa [47] rank og stolt med sit lange Skjæg og holdt i den ene Haand det brede Slagsværd, men støttede den anden Haand paa det danske Vaaben.

10 Og den gamle Bedstefader fortalte saa meget om mærkelige danske Mænd og Qvinder, at den lille Sønnesøn tilsidst syntes, at nu vidste han ligesaa meget, som *Holger Danske* kunde vide, der jo dog kun drømte derom; og da den Lille kom i sin Seng, tænkte han saa meget derpaa, at han ordenlig knugede sin Ha- 15 ge til Sengedyngen og syntes at han havde et langt Skjæg, der var voxet fast i den.

Men den gamle Bedstefader blev siddende ved sit Arbejde og snittede paa den sidste Deel deri, det var det danske Vaaben; og nu var han færdig, og han saae paa det Hele og han tænkte paa 20 Alt, hvad han havde læst og hørt og hvad han i Aften havde fortalt den lille Dreng; og han nikkede og tørrede sine Briller, satte dem paa igjen og sagde: »Ja i min Tid kommer nok ikke *Holger Danske*! men Drengen der i Sengen kan maaskee faae ham at see og være med naar det rigtigt gjælder,« og den gamle 25 Bedstefader nikkede, og jo mere han saae paa sin *Holger Danske*, des tydeligere blev det ham at det var et godt Billede han der havde gjort; han syntes ordenlig at det fik Couleur, og at Har- [48] nisket skinnede som Jern og Staal; Hjerterne i det danske Vaaben bleve mere og mere røde og Løverne sprang med Guld- 30 kroner paa.

»Det er dog det deiligste Vaaben nogen i Verden har!« sagde den Gamle. »Løverne ere Styrke og Hjerterne ere Mildhed og Kjærlighed!« og han saae paa den øverste Løve og tænkte paa Kong *Knud*, der bandt det store England til Danmarks Konge- 35 stol, og han saae paa den anden Løve og tænkte paa *Waldemar*, som samlede Danmark og betvang de vendiske Lande; han saae paa den tredje Løve og tænkte paa *Margrethe* som forenede Danmark, Sverrig og Norge; men idet han saae paa de røde Hjerter, saa skinnede de endnu stærkere end før, de bleve til Flaummer 40 som bevægede sig, og hans Tanke fulgte hver af dem.

1 mens[medens D. 8 anden Haand] anden C, anden Haand D. 24 gjælder,.]
* mgl. A.